

Dziennik ustaw Państwa

dla

królestw i krajów reprezentowanych w Radzie Państwa.

Zeszyt XIV. — Wydany i rozesłany dnia 9 kwietnia 1870.

39.

Traktat telegrafowy z dnia 25 października 1868,

między monarchią austriacko-węgierską i Węgrami, Prusami za związek północno-niemiecki, Bawaryą, Wirtembergią, Badenem i Holandją.

(Podpisany w Baden-Baden dnia 25 października 1868; wymieniony także w pięciu równobrzmiących dokumentach ratyfikacyjnych dnia 25 stycznia 1870.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austrii,

Apostolski Król Węgier, Król Czech, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austrii; Wielki Książę Krakowa, książę Lotaryngii, Saleburga, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Górnego i Dolnego Szląska; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; książę zięcony Hrabia Habsburga i Tyrolu; itd., itd., itd.

wiadomo czynimy:

Gdy pomiędzy Naszymi pełnomocnikami z jednej strony a mianowanym do tego celu przez Najjaśniejszego króla Pruskiego za związek północno-niemiecki pełnomocnikiem z drugiej strony (takież cesarsko królewskie dokumenta ratyfikacyjne wystawione także zostały co do innych stron traktat zawierających: Bawaryi, Wirtembergii, Badenu i Holandyi), w celu nowego uregulowania stosunków telegraficznych pomiędzy obustronnemi terytorjami, zawarty i podpisany został na dniu 25 października z. r. w Baden-Baden traktat składający się z 14 artykułów, który tak opiewa:

Gdy wysokie rządy należące do niemiecko-austriackiego związku telegraficznego zgo-

dziły się uporządkować nowemi traktatami swoje wzajemne stosunki telegraficzne,

Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, król Czech itd. i Apostolski Król Węgier,

Najjaśniejszy Król Pruski, w imieniu północno-niemieckiego związku,

Najjaśniejszy Król Bawarski,

Najjaśniejszy Król Wirtemberki,

(Północni)

Jego królewska wysokość Wielki Książę Badeński, i
 Najjaśniejszy Król Holenderski,
 mianowali Swoimi do wspomnionego celu pełnomocnikami:
 Najjaśniejszy Cesarz Austryacki i apostolski Król Węgier:
 radcę ministeryalnego i dyrektora c. k. telegrafów państwa, Karola Brunner Wattenwyl, i
 szefa królewsko węgierskiego zarządu telegrafów, radcę sekyi Jana Takacs,
 Najjaśniejszy król Pruski:
 jeneralnego dyrektora telegrafów północno niemieckiego związku, pułkownika Franciszka Chauvin,
 Najjaśniejszy król bawarski:
 naczelnika oddziału telegrafów w dyrekyi jeneralnej królewsko bawarskich zakładów komunikacyjnych, Henryka Gumbart,
 Najjaśniejszy Król Wirtemberski:
 królewskiego dyrektora budowy kolei żelaznych i telegrafów, Ludwika Klein,
 Jego królewska wysokość Wielki Książę Badeński:
 dyrektora wielkoksiążęcych zakładów komunikacyjnych, radcę tajnego Hermana Zimmer,
 Najjaśniejszy Król Holenderski:
 referendarza mającego sobie poręczony zarząd telegrafów państwa, Wilhelma Konstantego Arnolda Staring,
 którzy z zastrzeżeniem zatwierdzenia ze strony swoich wysokich mocodawców zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1. Postanowieniom niniejszego traktatu podlegają wszystkie linie telegraficzne i stacye, które wysokie strony traktat zawierające utrzymują dla powszechnej komunikacyi, czy to na własnych terytoryach, czyli też na terytoryach innych państw.

Artykuł 2. Każdej z wysokich stron traktat zawierających zastrzega się prawo, że linie telegraficzne i stacye które założy dla komunikacyi podmorskiej z innymi państwami, może albo oddzielić od innych swoich linii telegraficznych i stacyi, albo zaproponować dla linii podmorskich odmienne taryfy.

Artykuł 3. Ta korespondencya telegraficzna, która przechodzi linijami dwóch albo więcej stron traktat zawierających, będzie podlegała postanowieniom niniejszego traktatu i będzie się nazywała korespondencyą związkową.

Postanowienia względem korespondencyi, która przechodzi tylko liniami jednego zarządu telegraficznego, pozostają zastrzeżone każdej ze stron traktat zawierających.

Artykuł 4. Postanowienia międzynarodowego traktatu telegraficznego odnoszące się do służby korespondencyjnej przy telegrafach, rewidowane w Wiedniu dnia 21 lipca 1868, tudzież należące do tegoż regulamina dla międzynarodowej służby telegraficznej, będą w zupełności zastosowane do korespondencyi związkowej, jeżeliby mocą niniejszego traktatu inne układy nie były zaprowadzone.

Artykuł 5. Dla obliczenia opłat za przesyłanie korespondencyi związkowej całe terytoryum telegraficzne wysokich stron traktat zawierających podzielone będzie na czworoboczne płaszczyzny. Płaszczyzny te utworzone będą w taki sposób, że każdy stopień szerokości zostanie podzielony na 5, a każdy stopień długości na 3 równe części, i przez punkta podziału poprowadzone będą koła południkowe i równoleżnikowe, przez co powstanie po 15 czworoboków, zwanych kwadratami taxy.

Artykuł 6. Należytości od depeszy pojedynczych o dwudziestu słowach, wynoszą:

- a) 8 sr. gr. = 28 kr. południowo-niemieckich = 40 ct. wal. aust. = 0.50 zł. holenderskich przy przesyłaniu między stacyami jednego i tego samego kwadratu taxy między sobą, jakoteż pomiędzy temi stacyami a takimi które leżą wewnątrz najbliższych 8

szeregów kwadratów (czworoboku *taxy*) otaczających kwadrat *taxy*, z pominięciem tych 40 kwadratów, które padają po za okrąg koła wpisanego w ten czworobok *taxy*;

b) 16 sr. gr. = 56 kr. południowo-niemieckich = 80 ct. wal. austr. = 1 zł. holenderskiemu przy przesyłaniu pomiędzy stacyami jednego kwadratu *taxy* a wszystkimi stacyami leżącymi po za obrębem ad a).

Należytości te za każde następne dziesięć słów albo część dziesięciu słów, wynosić będą o połowę więcej.

Artykuł 7. Zastrzega się peryodyczną rewizyę powyższej taryfy, tudzież *tax* terminalnych i tranzytowych za korespondencyę związkową wymienianą z zagranicą na drodze umowy pomiędzy zarządami telegraficznymi wysokich stron traktat zawierających.

Artykuł 8. Należytości pobierane według taryfy za przesyłanie telegraficznej korespondencyi związkowej, stanowią wspólną własność i będą dzielone między interesowane zarządy telegraficzne w stosunku liczb, powstałych z liczby depesz związkowych przesłanych w okręgu każdego zarządu, pomnożonej przez cyfrę, przedstawiającą względną wartość depesz związkowej w odnośnym okręgu.

Interesowane zarządy ustanowią te cyfry wartościowe za wspólnem porozumieniem.

Artykuł 9. W regularnych odstępach czasu odbywać się będą rachunki dla obliczenia i zaspokojenia wzajemnych wypłat i żądań poszczególnych zarządów telegraficznych co do należytości i wydatków za korespondencyę związkową.

Zarząd telegraficzny związku północno-niemieckiego podejmuje się załatwiania czynności obrachunkowych na zasadzie instruceyi umówionej pomiędzy interesowanymi zarządami telegraficznymi.

Wydatki na załatwienie tych czynności ponosić będą wspólnie wszystkie zarządy telegraficzne w stosunku udziału swego w dochodach z należytości.

Artykuł 10. W celu dalszego rozwoju stosunków, pomiędzy zarządami telegraficznymi wysokich stron traktat zawierających, odbywać się będą od czasu do czasu w miarę potrzeby zgromadzenia delegatów.

Artykuł 11. Traktat niniejszy wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1869 jednak z wyjątkiem nowych postanowień taryfowych zawartych w artykułach 5 i 6, które wejdą w zastosowanie najpóźniej z dniem 1 lipca 1870.

Taryfa ustanowiona traktatem związku telegraficznego, dedato Szweryn 30 września 1865 pozostaje w mocy obowiązującej aż do zaprowadzenia nowej taryfy.

Artykuł 12. Traktat ten może być wypowiedany od roku do roku. Wypowiedzenie jednak może nastąpić tylko do 1 stycznia każdego roku, w ten sposób, że traktat obowiązywać będzie potem jeszcze do 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 13. Związkowy traktat telegraficzny niemiecko-austryacki z dnia 30 września 1865 gaśnie, gdy niniejszy traktat wejdzie w życie.

Artykuł 14. Ratyfikacye niniejszego traktatu mają być wymienione w jak najkrótszym czasie w Karlsruhe.

W dowód czego pełnomocnicy traktat niniejszy podpisali i opatrzili w pieczęcie.

Działo się w Baden-Baden, dwudziestego piątego października tysiąc ośmset sześćdziesiątego ósmego roku.

(L. S.) Karol Brunner w. r.

(L. S.) Jan Takacs w. r.

(L. S.) Franciszek Chauvin w. r.

(L. S.) Henryk Gambart w. r.

(L. S.) Ludwig Klein w. r.

(L. S.) Hermann Zimmer w. r.

(L. S.) Wilhelm Konstanty Arnold Staring w. r.

Tedy po zbadaniu wszystkich postanowień tego traktatu przyzwoliliśmy na nie i takowe zatwierdzili, i przyrzekamy też Naszem cesarskim i królewskim słowem za Siebie i Naszych następców że go w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego niniejszy dokument własnoręcznie podpisaliśmy i Naszą cesarską i królewską pieczęć na nim wycisnąć rozkazaliśmy.

Działo się w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca grudnia, w roku zbawienia tysiąc ośmset sześćdziesiątym dziewiątym, Naszego panowania dwudziestym drugim.

Franciszek Józef r. w.

Beust r. w.

Z najwyższego Jego ces. i król. Apostolskiej Mości polecenia:

Maxymilian Baron Gagern r. w.

e. i k. radca dworu i radca ministeryalny.

Powyższy traktat państwa ogłasza się jako obowiązujący w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa.

Wiedeń, dnia 31 marca 1870.

Hasner r. w.

Plener r. w.

40.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 19 marca 1870,

względem przyłączenia gminy Meggenhofen do okręgu sądu powiatowego Grieskirchen w Wyższej Austrii.

Na podstawie §. 2 ustawy z dnia 11 czerwca 1868, Dz. u. p. Nr. 59, wyłącza się gminę Meggenhofen z okręgu sądu powiatowego i śledczego Lambach i przyłącza do okręgu sądu powiatowego Grieskirchen, a względnie do okręgu sądu obwodowego Wels jako sądu śledczego.

Rozporządzenie to ma wejść w moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1870.

Herbst r. w.

41.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 3 kwietnia 1870,
względem założenia pancerowni w Kottarze.**

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 30 listopada 1866 (Dz. u. p. Nr. 149) podaje się do wiadomości że w Kottarze będzie ustanowiona pancerownia, która wejdzie w życie z dniem 1 czerwca 1870.

Do pancerowni w Kottarze należeć będą z okręgu finansowego Dubrownika, okręgi urzędów podatkowych: Kottar, Budua, Castelluovo i Risano, podczas gdy okręgi urzędów podatkowych: Dubrownik, Curzola, Orebic, Ragusa vecchia i Stagno zostają przydzielone do pancerowni w Dubrowniku.

Pancerownia ta będzie połączona z urzędem podatkowym w Kottarze, będzie używać znaku urzędowego M. 7 i podlegać urzędowi pancerunkowemu w Tryeście.

Brestel r. w.

42.**Ustawa z dnia 6 kwietnia 1870,
względem ochrony tajemnicy listów i pism.**

Za zgodą obu Izby Rady państwa uznają za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Umyślne naruszenie tajemnicy listów i innych pism pieczęcią opatrzonych przez nieprawne otwarcie lub przejęcie tychże, o ile naruszenie to nie podpada pod surowsze postanowienie powszechnej ustawy karnej, ma być karane jako przestępstwo. Przestępstwo to, jeżeli popełnione zostało przy sprawowaniu urzędu lub służby przez urzędnika lub służbę, albo inną w służbie publicznej zostającą osobę, ma być karane aresztem do sześciu miesięcy w innym zaś razie karą pieniężną do 500 złr. wal. austr. lub aresztem do trzech miesięcy.

W tym ostatnim razie ściganie sądowo karne następuje tylko na żądanie pokrzywdzonego w swoim prawie.

§. 2. Urzędowa konfiskata lub otwarcie listów albo innych pism opieczętowanych oprócz wypadków rewizji domowej i aresztowania, może nastąpić tylko na podstawie rozkazu wydanego przez sędziego. Rozkaz ma być bezzwłocznie doręczony interesowanemu z wyłączeniem pobudek.

§. 3. Konfiskata lub otwarcie przedsięwzięte w sposób sprzeciwiający się postanowieniom §. 2 tej ustawy, mają być karane jako przestępstwo aresztem do trzech miesięcy.

§. 4. Skutkiem wyrzeczonego na zasadzie ustawy z dnia 5 maja 1869, Dz. u. p. Nr. 66 zawieszenia artykułu 10 ustawy zasadniczej państwa z dnia 21 grudnia 1867, Dz. u. p. Nr. 142, nie będą obowiązywać §§. 2 i 3 niniejszej ustawy w czasie tegoż zawieszenia.

§. 5. Ustawa niniejsza nie narusza w niczem postanowień procedury karnej względem konfiskaty i otwarcia listów osób obwinionych, tudzież przepisów regulaminu dla poczty listowej względem postępowania z listami które nie mogą być doręczone i postanowień ustawy o upadłościach odnoszących się do ostrożności przy otwarciu konkursu.

§. 6. Wykonanie ustawy tej, wchodzącej w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia, porucza się ministrom sprawiedliwości i handlu.

Wiedeń, dnia 6 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Plener r. w.

Herbst r. w.

43.

Ustawa z dnia 7 kwietnia 1870,

mocą której przy zniesieniu §§. 479, 480 i 481 powszechnej ustawy karnej wydają się osobne postanowienia względem zmów pomiędzy dawcami pracy lub przyjmującymi pracę dla wymuszania warunków pracy i pomiędzy przemysłowcami dla podwyższenia ceny towaru ze szkodą publiczności.

Za zgodą obu Izb Rady państwa uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1. Postanowienia §§. 479, 480 i 481 powszechnej ustawy karnej z dnia 27 maja 1852, Dz. u. p. Nr. 117 wyjmują się z mocy obowiązującej.

§. 2. Zmowy pomiędzy dawcami pracy (przemysłowcami, służbodawcami, zawiadowcami przedsiębiorstw fabrycznych, górniczych, hutniczych, rolniczych i innych, pracy wymagających), mające na celu przez wstrzymanie robót lub rozpuszczenie robotników przymusić ich do przyjęcia mniejszej płacy lub w ogóle niekorzystniejszych warunków pracy; tudzież zmowy pomiędzy przyjmującymi pracę (czeladnikami, pomocnikami, sługami i wszystkimi innymi za zapłatę pracującymi) mające na celu, przez wspólne wstrzymanie pracy wymusić na dawcach pracy wyższą zapłatę lub w ogóle korzystniejsze warunki pracy; nakoniec wszelkie układy dla wspierania tych, którzy w wspomnianych znowach trwają, lub na szkodę tych, którzy w nich niebiorą udziału, nie mają wcale skutków prawnych.

§. 3. Kto dla przywiedzenia do skutku, rozszerzenia lub przymusowego przeprowadzenia jednej ze zmów wspomnianych w §. 2, dawcom pracy lub przyjmującym pracę w wykonaniu ich wolnego postanowienia dania lub przyjęcia pracy, nastraszeniem lub przymocą przeszkadza, lub przeszkodzić usiłuje, jeżeli czyn jego nie podpada pod surowsze postanowienie ustawy karnej, staje się winnym przestępstwa i będzie przez sąd karany aresztem od ośmiu dni do trzech miesięcy.

§. 4. Postanowienia zawarte w §§. 2 i 3 mają być zastosowane także do zmów pomiędzy przemysłowcami w celu podwyższenia ceny towaru na szkodę publiczności.

§. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wykonanie tejże porucza się ministrom sprawiedliwości, handlu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 7 kwietnia 1870.

Franciszek Józef r. w.

Hasner r. w.

Plener r. w.

Giskra r. w.

Herbst r. w.